

Beste medeparochianen,
broeders en zusters.

Ik heb misschien nog nooit zo sterk
naar Kerstmis uitgekeken als dit jaar.
Ik wilde zo graag eens even
de hele wereld om mij heen vergeten.
Al die oorlogen, aanslagen, al die angsten om het klimaat,
al die dreigingen van het sluiten van kerken,
al dat gedoe in de politiek.
Ik wilde zo graag eens even aan al die dingen ontsnappen.
En op zoek gaan naar een plekje waar het veilig is.
Waar het warm is.
Waar het gezellig is.
Waar allen maar het licht van Gods liefde volop schijnt.
Kerstmis!
Misschien wel Kerstmis zoals het vroeger was!

En daarom zou ik het liefst nu, heel eenvoudig,
gewoon even die stal in Bethlehem willen binnengaan.
Maria en Jozef eerst even heel beleefd begroeten.
Even de geur van de os en de ezel opsnuiven.
Nog een beetje nagenieten van de muziek van buiten
van de engelen, die uit volle borst het Gloria zongen
tot eer van God.
En dan voorzichtig aan Maria vragen:
'Mag ik even de Kleine zien?'
Ze zeggen dat Hij de Redder van de wereld is!
Ach, mag ik Hem eens even zien?
Sorry, ik heb niets bij mij!
Geen cadeautje of geen enkel geschenk.
Maar ik zou Hem zo graag eens even willen zien.'

En misschien biedt Maria mij dan wel aan
om haar zoontje even vast te houden.
Zoals later de oude Simeon in de tempel
even Jezus mocht vasthouden en het gebed uitsprak:

'Laat nu Heer, uw dienstknecht in vrede heengaan,
want mijn ogen hebben uw heil gezien.'
Oh, wat zou ik dat graag willen!

En tegelijkertijd leek het vieren van het Kerstfeest
dit jaar wel verder weg dan ooit tevoren.
De muziek op straat en in de winkels,
het klonk allemaal zo hol en zo leeg.
Zelfs de Kerstconcerten,
normaal gesproken mijn hobby, mooie Kerstmuziek,
het was alsof ze mijn hart niet echt meer konden raken.
Zelfs de vieringen in de kerk,
ik zag er bijna een beetje tegenop.
Kerstmis bleef zo op een zekere afstand!
Terwijl ik er zo naar had verlangd!
Wat is hier er aan de hand, dacht ik bij mezelf?
Wat gebeurt hier allemaal?

En terwijl ik daar zo over nadacht
en mij voorbereidde op deze preek voor de Kerstnacht,
moest ik ineens denken aan een hele bekende spreuk.
Ik zal hem u noemen.
Maar schrik niet:
Het is geen Bijbeltekst,
maar echt een hele gewone spreuk.
Hoor u maar:
'Verbeter de wereld, begin bij jezelf!'

En ineens was het alsof het Licht van Kerstmis doorbrak.
'Verbeter de wereld,
maar begin eerst bij jezelf.'
Laat het gevoel van Kerstmis
niet afhangen van de wereld om je heen!
Je hebt misschien het Kerstgevoel vroeger
op heel veel plaatsen gevonden.
Maar er komt een moment
dat je bovenal het Kerstgevoel in jezelf moet vinden.

In je hart.

Ik heb even op de computer gezocht
van wie deze spreuk was.
Van pater Henry de Greeve.
De oprichter van De Bond zonder Naam.
Ik denk dat de ouderen onder ons
die naam zich nog wel kunnen herinneren.
De Bond zonder Naam, opgericht door Henry de Greeve.
Ik las dat deze Henry de Greeve
tijdens de Tweede wereldoorlog nog
vanwege zijn verzet tegen het Nationaalsocialisme,
een tijdje in de gevangenis heeft gezeten.
Een moedig man dus ook!

'Verbeter de wereld, begin bij jezelf.'
Natuurlijk is samen Kerstmis vieren heel belangrijk.
Samen eten, samen zingen, samen feest vieren.
Maar bij al dat samen is er ook iets persoonlijks.
Zoals bijvoorbeeld geboren worden
iets heel persoonlijks is.
Vader en moeder erbij, misschien broertjes en zusjes,
als je zelf de jongste bent!
Misschien een arts of verloskundige erbij.
Maar jij gaat als individu die persoonlijke weg
van geboren worden!
'Verbeter de wereld, begin bij jezelf.'

En er was nog een spreuk, die mij aansprak.
Iets minder bekend, maar ook door verschillende
christelijke denkers vaak genoemd:
'Al zou Christus duizendmaal
in die stal in Bethlehem zijn geboren,
maar niet in ons hart,
dan zouden wij nog verloren zijn!'
Daar gaat het dus om.

Dat de liefde van Christus
uiteindelijk ook in ons hart
als het ware geboren wordt.
Al zouden er duizend kaarsje om ons heen branden,
maar niet in ons hart,
dan nog zou het donker kunnen blijven
in ons hart.
Want ook daar moet het licht gaan schijnen.
'Verbeter de wereld, begin bij jezelf.'

Ik zie om mij heen tegenwoordig
een enorme polarisatie.
En dan noem ik weer het bekende rijtje:
in de politiek, in de kerk, in oorlogsgebieden.
En natuurlijk mogen mensen
met elkaar van mening verschillen.
Maar zo vaak lopen die meningsverschillen totaal uit de hand.

Wat is daar dan precies aan de hand?
Wel, eerst ben je het met iemand oneens.
Nou, dat mag.
Vervolgens word je zelfs een beetje boos op iemand.
Nou, dat kan ook nog wel.
Maar dan kan er iets ernstigers gaan gebeuren.
Dan kan het zijn alsof er een soort kwade macht
zich van jou meester wil maken.
Dan is het geen verschil van mening meer.
Dan is het oorlog!
Dan haat je een ander!

En hoe kan dat dan?
Wel, omdat het Licht van Kerstmis,
het Licht van Christus,
blijkbaar nog niet voldoende brandt in jouw hart.
Omdat het nog donker en duister is in je hart.
Dan kun je door haat worden overmeesterd!

Oh, daarom is dit het gebed
voor u en voor mij in deze Kerstnacht:
Dat het Licht van Kerstmis,
het Licht van Christus,
het Licht van zijn Liefde,
mag geboren worden in ons hart.
Want daar moet de vrede van Kerstmis
in deze wereld beginnen!
'Verbeter de wereld, begin bij jezelf.'
Zalig Kerstmis.
Amen.